

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Motorværktøj bliver ødelagt ved Ildebrand, Færdselsuheld eller andre lignende Aarsager.

I § 6, 2det Stykke, har man indført en Bestemmelse om, at Kørøtøjer, der benytter Træ eller Trækul som Drivkraft, kun skal betale samme Vægtafgift som benzindrevne Kørøtøjer og ikke som hidtil det dobbelte. Af det danske Hedeselskab foretages for Tiden Forsøg med trækulsdrevne Automobile, og man mener, man ved den foreslaaede Nedsættelse af Vægtafgiften bør støtte disse Forsøg, da der mulig derigennem kan blive Anvendelse for dansk Brænde, navnlig for Bjergfyrbrende af mindre Dimensioner, der er vanskeligt at sælge her i Landet paa Grund af de lave Stenkulpriser.

I § 7 foreslaas Afgiften for ikke her i Landet hjemmehørende Personautomobile, der ikke er indrettet til at befordre flere end 7 Personer, nedsat til 1 Kr. pr. Dag under Hensyn til, at den hidtidige Afgift har vakt stærk Misfornøjelse blandt udenlandske Turister. Da hele Afgiften efter denne Paragraf kun indbringer ca. 40 000 Kr. aarlig, har man ment at kunne imødekomme et fra Motororganisationerne fremsat Ønske om den nævnte Nedsættelse af Afgiften for disse Kørøtøjer til 1 Kr. pr. Dag, hvilket svarer til den i Tyskland opkrævede Afgift af 1 Mark pr. Dag.

Afgiften af Personautomobile, der er indrettet til flere end 7 Personer, af Traktorer, Vare- og Lastautomobile samt af Paahængsvogne til saadanne har man derhos fastsat til 4 Kr. pr. Dag, i Modsetning til tidligere 8 Kr. for indtil 2 Dages Kørsel, 25 Kr. for indtil 8 Dages Kørsel og 80 Kr. for indtil 1 Maanedes Kørsel.

I Paragraffens Stykke 2, hvorefter Afgiften, saafremt et fremmed Motorværktøj forbliver her i Landet i over 3 Maaneder, beregnes efter de almindelige Regler for indenlandsk Kørsel, har man indført en Bestemmelse om, at den dog kun skal erlægges indtil Udgangen af den Maaned, hvori Udkørsel finder Sted. Grunden til, at man har indført denne Ændring, er, at der har været adskillige Tilfælde, hvor udenlandske Automobile har opholdt sig i Landet faa Dage ud over de nævnte 3 Maaneder og som Følge heraf har maattet betale et helt Aars Afgift, hvilket ogsaa har vakt en Del Misfornøjelse.

I Lovforslagets § 9, Stk. 1—3, har jeg indarbejdet de ved Lov af 15. April 1930 givne Bestemmelser om Tilvejebrin-

gelse af Midler til Gennemførelse af særlige Vejarbejder.

Paragraffens Stykke 1 svarer til den nuværende Lovs § 1, og i Stykke 2 er optaget dels Bestemmelserne i Motorafgiftslovens § 9, Stk. 2, og dels Bestemmelserne i den særlige Vejlovs § 2, Stk. 1, om Vejfonden. Dog har man her udeladt det i den sidstnævnte Lovbestemmelse stillede Vilkaar: at der ved Fordelingen af den ene Trediedel, der udbetales Vejfonden, skal tages særligt Hensyn til de økonomisk mindre heldigt stillede Kommuner med udstrakt Vejnet.

Denne Bestemmelse mener man her efter bør henføres til nærværende Lovforslags § 9, Stk. 3, under Fordelingen af de to Trediedele af Midlerne til de særlige Vejarbejder, idet saadanne Kommuner efter de af Ministeriet gjorte Erfaringer fortrinsvis har Trang til Tilskud til Arbejder hørende under § 9, Stk. 3.

Af Vejfondens Midler vil der efter Ordlyden i Motorafgiftslovens § 9 intet være til Hinder for at give Tilskud til Veje, som Staten anlægger eller forbedrer af Hensyn til Automobilfærdselen. Jeg maa imidlertid finde det rimeligt at udvide denne Adgang saaledes, at Vejfondens Midler ogsaa kan anvendes til Veje, Staten ejer, selv om disse Veje ikke, som forudsat i Lovens § 9, har udpræget Betydning for den gennemgaaende Færdsel. Her har jeg blandt andet tænkt paa Statsskovvæsenets og Klitvæsenets Veje, og Motororganisationerne har anbefalet, at der af Vejfonden gives Tilskud til Istandsættelse af disse Veje, idet Klitpartier ved Vesterhavet og ikke mindst Statens Skove i større Udstrækning end hidtil vil kunne aabnes for Udflugter med Automobil, naar Vejene sættes i Stand til at bære denne Færdsel.

Som Følge heraf har jeg i Lovforslagets § 9, Stk. 2, optaget en dertil sigtende Bestemmelse, og til Vedligeholdelse af saadanne Veje foreslaar jeg endvidere i § 9, Stk. 4, at der aarlig stilles 100 000 Kr. til Raadighed for Ministeren for offentlige Arbejder.

§ 9, Stk. 3, svarer med en redaktionel Ændring til den særlige Vejlovs § 2, andet og tredje Stykke hvorhos jeg, som nævnt, her har indføjet Bestemmelsen om, at der vil være at tage særligt Hensyn til de økonomisk mindre heldigt stillede Kommuner med udstrakt Vejnet.

I Vægt- og Benzinafgiftens Fordeling mellem København, Frederiksberg, Købstæderne, Sognekommunerne og Amtskom-